

CHỤP HÌNH

Từ nhỏ nó đã không thích chụp hình ,cái gì mà bắt người ta ngồi im, sửa tóc sửa lui , làm điệu làm bộ nghiêng qua nghiêng lại rồi chờ , hể nghe kêu cười tười lên , rồi nghe cái cắc mới xong một tấm hình .Nó không thích cái gì bố' buột . Ba ma' nó' mất sớm nên nó' ở với bà Ngoại . Nhà nghèo nên nó' đi học một buổi rồi buổi chiều phải phụ bà bố' rau muống để ngày mai đem ra chợ bán . Con kinh nước đen thui bên nhà , vậy mà ngày nào nó' với lũ trẻ cùng xóm cũng lội xuống để bắt bắt cứ con gì ăn được .

Nó' đi học , trong lớp nó' không phải là đứa học giỏi nhưng bạn bè đứa nào cũng thương nó hết . Nghe thầy cô nói nó có năng khiếu của một họa sĩ và lòng can đảm .Hồi còn nhỏ nó đâu có suy nghĩ gì , nó chỉ thích vẽ thôi , ngồi đâu , vẽ đó , vẽ với bất cứ cây bút nào nó' có trong tay và tờ giấy trắng ,bạn trong lớp đứa nào muốn vẽ gì là nó sẵn sàng , có đứa cho nó một lúc mấy hô,p màu . Nó vẽ say mê , quên cả học bài , đôi khi bị thầy cô phạt là thường , có lần nó vẽ hình cô giáo trên bảng bằng phấn , sinh động đến nỗi cô vô dạy , "mở bài " đến 15 phút mà bảng thì cứ để vậy ,cô không xóa , cô giảng bài mà miệng cô cứ cười mím mím , cô vui lên thấy rõ .Còn bạn nó' , đứa nào bị lũ trẻ không đi học cứ đứng trước cổng trường lang bang ăn hiếp , nó' mà thấy được là bênh vực ngay . Đứa nào cũng ngán cái khuôn mặt ngăm đen . đáng dấp răn ch(a'c của nó' .Về cái khoản đánh nhau nó' cũng chẳng thua ai .

Lớn lên nó cũng nhờ bạn bè , thầy cô mà sống và học lây lất cho đến vừa đậu xong cái bằng Tú tài là nó ra đời sống . Tiền đâu mà học nữa ! Nó định xin vô làm cho công ty Mỹ thuật .

Đi làm thì phải nộp đơn , phải có hình , hình hồi nhỏ thì bà Ngoại nhờ chú hàng xóm chụp cho nó, giờ lớn rồi , lấy hình đó để nộp vô thì coi sao được . Bây giờ nó cũng cao lớn , đẹp trai chứ bộ , nước da ngăm đen làm cho nó có vẻ già dặn hơn . Thế là nó quyết định đi chụp hình .

Hình chụp xong , nhìn lại mình lần đầu tiên trong ảnh , nó chụp hình 4x6 rồi bảo thợ chụp thêm tấm ảnh toàn thân nữa , coi bộ cũng đẹp . Thế là cũng là lần đầu tiên nó về mình . Nó vẽ theo lối ký họa ,với cây bút máy mà cuối năm học thầy chủ nhiệm tặng cho nó' . Nó' vẽ đẹp lắm , nét phong trần , cứng cáp của khuôn mặt được nó' thể hiện rất sắc sảo dù chỉ bằng cây bút sắt .Ngoại nó' đem ra sáng xem rồi nó' :

_Con giống ba con lắm . Ba con ngày xưa cũng vẽ đẹp lắm , chet' sớm thật là tội .i nghiệp ! Khuôn mặt của con cũng giống y .

Nghe Ngoại nói mà trong lòng nó' bỗng ghen. ngào . Nó' lặng đi rồi bước vào nhà đem giấy bút ra vẽ nữa .Nó' lấy hộp màu và khu'c lụa đã để dành từ lâu căng ra và bắt đầu vẽ . Trời tội hần , nó' vào nhà , căn nhà lụp xụp nhưng gọn gàng cũng đủ chỗ cho nó' ngồi vẽ , Ngoại bảo nó' ăn cơm nhưng nó' cũng chẳng để ý' , bà biết tính nó' nên ăn trước rồi đi nghỉ .Nó' vẽ một mạch suốt đêm , đến sáng thì xong , bà Ngoại nó' cũng đã dậy để chuẩn bị đem rau ra chợ bán ,

phụ với Ngoại xong , nó' nói con vẽ xong rồi Ngoại coi đi .

Trong cái ánh sáng còn lơ mơ của buổi tinh mơ , khuôn mặt ba nó' hiện lên lung linh dù màu vẫn còn chưa khô hẳn .Ngoại nó' nói mà hai hàng nước mắt chảy dài :

_ Trời đất ! Con chưa thấy ba con hồi nào hết mà sao con vẽ giống y như thiệt vậy đo' . Con đã thành tài rồi .

Nó' không nói , lặng lẽ đem đôi ga'nh rau ra trước nhà cho Ngoại , vì nó' biết sở dĩ nó' vẽ được giống như vậy vì khi đi chụp hình ,nó' đã hiểu thế nào là sự chụp hình . Nó' đã chụp hình bất cứ thứ gì muốn vẽ và chỉ cần ta'í hiện lại hình ảnh đó thì đôi tay nó' sẽ vẽ ra , hướng hồ đây là hình ba nó' , qua bao nhiêu lời kể ,18 năm đã khắc sâu vào tấm phim trí nhớ'.